

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/417/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1214209213
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Štrignerová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1214209213.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Štrignerovej a členov senátu JUDr. Bianky Gelačíkovej a Mgr. Patrície Železníkovej, vo veci starostlivosti súdu o t.č. plnoletú Y. Ď.U., I.. XX.XX.XXXX, Z. W. U.. Č.. XX, Z., právne zastúpenej R.. R. Ď., B., I.. XX.XX.XXXX, Z. W. U.. Č.. XX, Z., za dobu maloletosti zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny so sídlom Bratislava, Vazovova 7/A, dieťa rodičov: R.. B. Ď., I.. XX.XX.XXXX, G. Z. W. U.. Č.. XX, zastúpeného Mgr. Petrom Belicom, advokátom, so sídlom Konventná 9, Bratislava, a R.. R. Ď. B., I.. XX.XX.XXXX, Z. W. U.. Č.. XX, Z., o návrhu otca na zníženie výživného, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 21.04.2015, č.k. 49P/71/2014-543, jednohlasne (pomero hlasov 3:0) takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa sa p o t v r d z u j e.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Bratislava II rozsudkom zo dňa 21.04.2015 č.k. 49P/71/2014-543 zamietol návrh otca na zníženie výživného ako nedôvodný, keď po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že od posledného rozhodovania o výživnom nedošlo ani na strane rodičov ani maloletej k takej zmene pomerov, ktorá by si vyžadovala zmenu rozhodnutia o výživnom v zmysle zníženia výživného tak, ako to požadoval otec. Na strane maloletej nezistil žiadnu podstatnú zmenu pomerov, keďže je naďalej študentkou strednej školy, jej výdavky sa zvyšujú v súvislosti s rastom, zabezpečením bežných nákladov, so zdôraznením, že je už vo veku takmer dospeléj ženy, začala si robiť vodičský kurz, pripravuje sa na ukončenie stredoškolského štúdia. Pokiaľ ide o zmenu pomerov na strane rodičov, u otca konštatoval pokles príjmu, vo vzťahu k poklesu príjmu však neakceptoval dôvody uvádzané otcom spočívajúce v nemožnosti vykonávať prácu, a to v dôsledku konania matky, ktorá mu nesprístupnila byt, v ktorom mal pracovné pomôcky, dokumenty, nástroje a pod. Súd mal jednoznačne preukázané, že v čase posledného rozhodnutia o výživnom otec sám uviedol, že ukončí pracovný pomer so zamestnávateľom, v priebehu obdobia do právoplatnosti rozsudku o určení výživného, t.j. do 02.01.2014 dal výpoveď, čím prišiel o príjem, ktorý bol podkladom pri rozhodovaní o určení výživného. Navyiac, otec akceptoval rozsudok o určení výživného, odvolanie nepodal. V prípade, že sa otec odvolával na uzavretie pracovnej zmluvy s budúcim možným zamestnávateľom za výhodných podmienok je nesporné, že takúto zmluvu neuzatvoril, pričom sám potvrdil, že k neuzavretiu zmluvy došlo i z dôvodov na jeho strane. Dôvody uvádzané otcom podľa názoru súdu nebolo možné zohľadniť v prospech otca, ktorý si bol vedomý svojej povinnosti plynúcej z rozhodnutia súdu o výživnom. Pokiaľ ide o argumenty otca vo vzťahu k nemožnosti vykonávať prácu u zamestnávateľa X. H. L., M..L..T.. a zníženie jeho príjmu na základe vykonaných dôkazov mal jednoznačne preukázané, že rozhodnutím z 31.01.2014 bolo predbežne nariadené otcovi nevstupovať do bytu. Predmetné rozhodnutie Krajský súd v Bratislave zrušil, následne v krátkej časovej

dobe listom zo dňa 06.02.2014 otec oznámil terajšiemu zamestnávateľovi skutočnosť, že nemá prístup k pracovným veciam, nemôže vykonávať prácu v plnom nasadení, súčasne dobrovoľne požiadal o zníženie mzdy na sumu XX.XXX,- Kč. Jeho žiadosti zamestnávateľ vyhovel. K uvedenému súd uviedol, že z matkou predloženej e-mailovej komunikácie mal nesporne preukázané, že otec bol opakovane vyzývaný na prevzatie vecí, prípadne na odovzdanie vecí jeho zamestnávateľovi, otec na uvedené výzvy nereagoval, jeho konanie preto súd považoval za účelové. Pokiaľ zamestnávateľa žiadal o zníženie príjmu do času, kým sa nedostane z traumy, ktorá mu bola spôsobená rozvodom, poukázal na to, že v konaní o rozvod manželstva otec v postavení odporcu s návrhom súhlasil, návrh akceptoval, odvolanie voči rozhodnutiu nepodal. Pri rozhodovaní prihliadol taktiež na majetkové pomery otca, najmä na skutočnosť, že otec je spoluvlastníkom viacerých nehnuteľností a vlastníkom osobného motorového vozidla, ktoré využíva, je spoločníkom a konateľom dvoch obchodných spoločností. K výhradám, otca ohľadne kúpy a využitia osobného motorového vozidla považoval za potrebné uviesť, že otec preukazoval kúpu vozidla spolu so súrodencami na základe zmluvy o spoločnej investícii, predmetné vozidlo bolo zakúpené v priebehu konania o zníženie výživného, súrodenci podľa vyjadrenia otca prispeli na kúpu vozidla, výšku príspevku a jej úhradu však otec nepreukázal. Pokiaľ ide o podnikateľské aktivity otca, poukázal minimálne na vklad otca do obchodných spoločností v nemalej výške bez ohľadu na príjem spoločností, taktiež prihliadol na výšku finančných prostriedkov otca uložených na účte v bankovej inštitúcii (Č. M. B.), na vyjadrenie otca, ktorý uviedol, že peniaze má uložené v bankách, nevie však v akej výške. K argumentom vo vzťahu k zabezpečeniu výživy a opatery jeho matky dal otcovi do pozornosti, že prvoradou povinnosťou každého rodiča je prispievať na výživu svojho maloletého dieťaťa, ktoré nie je schopné samé sa živiť. Pokiaľ ide o náklady na bývanie konštatoval, že otec riešil svoju bytovú otázku nie najvhodnejšie, a to prespávaním v penziónoch, čo mu nesporne zvyšuje náklady na bývanie. Pokiaľ ide o zmenu pomerov na strane matky konštatoval, že jej príjem sa čiastočne zvýšil, cca o XXX,- eur mesačne, matka svoju finančnú situáciu riešila i zabezpečením ďalšieho príležitostného príjmu. Na základe uvedeného dospel k záveru, že podmienky na zníženie výživného nie sú splnené, z ktorého dôvodu návrh otca zamietol majúc za to, že konanie otca vo vzťahu k znižovaniu jeho príjmu, vzdania sa práce s porovnateľnou výškou príjmu alebo vyššou, je účelové. Podľa názoru súdu otec nepreukázal žiadne iné dôvody a skutočnosti, ktoré by boli relevantným podkladom pre rozhodnutie o znížení výživného. Mal za to, že je v možnostiach otca zabezpečiť si príjem vyšší, a to v rozsahu, ktorý mu umožní uspokojovať nielen svoje potreby, ale aj potreby takmer plnoletej dcéry. Vzhľadom k tomu, že návrh otca na zníženie výživného zamietol, konštatoval, že otcovi nárok na vrátenie spotrebovaného výživného nevznikol. O návrhu matky, ktorým žiadala zročné výživné na maloletú nerozhodoval, keďže matka na tomto návrhu netrvala. Vec právne posúdil podľa § 62 ods. 1, 2, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1, 3 Zákona o rodine. O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p.

Proti tomuto rozsudku cestou právneho zástupcu podal odvolanie otec maloletej, ktorý navrhol rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, alternatívne navrhol rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť, výživné na maloletú znížiť na sumu XXX,- eur mesačne od 01.02.2014, matke uložiť povinnosť zaplatiť mu nespotrebované výživné do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Namietal, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je postihnuté vadami uvedenými v ust. § 205 ods. 1, ods. 2 písm. a/, b/, c/, d/, e/ a f/ O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. h/ a f/ O.s.p., okrem uvedeného napadnutý rozsudok trpí aj chybami, ktoré nie sú v súlade s ust. § 132 a § 157 ods. 2 O.s.p. Pokiaľ ide o hodnotenie dôkazov, matkou predložené výpisy z jeho účtu v Č. L. z 01.01.2011 a 01.12.2012 sú podľa jeho názoru vo vzťahu k rozhodnutiu o výživnom irelevantné (rozsudok z 28.10.2013). Taktiež zo zápisnice z pojednávania z 28.10.2013 je zrejmé, že už pred 28.10.2013, t.j. pred výpoveďou z pracovného pomeru v X. mal záujem starať sa o maloletú, preto negocioval s W. W. S. Q. o finančne výhodnejšej práci. K zníženiu jeho príjmu je podľa jeho názoru potrebné prihliadať, nakoľko nejde o skutočnosť, že by sa vzdal bez dôležitejšieho dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu, súčasne sa nejedná o skutočnosť, že by na seba bral neprimerané majetkové riziká. Z uvedeného dôvodu nie je možné aplikovať ust. § 75 ods. 1 veta druhá Zákona o rodine. K zníženiu jeho mzdy zo strany zamestnávateľa došlo kvôli jeho objektívnej neschopnosti vykonávať prácu pre svojho zamestnávateľa v pôvodnom rozsahu, jedná sa teda o rozhodnutie zamestnávateľa, nie jeho. Z jeho strany nejde o úmyselné zhoršenie pracovných schopností. Čistý príjem necelých XXXX,- eur, ktorý v súčasnosti poberá je i napriek predchádzajúcemu nadštandardnému príjmu stále príjem, ktorý výrazne prevyšuje priemernú hrubú mzdu zamestnancov v národnom hospodárstve SR. I takýto príjem je postačujúci na krytie jeho výdavkov, aj maloletej, nie však v pôvodnom rozsahu. Uvedomuje si vyživovaciu povinnosť k maloletej, aj to, že táto predchádza vyživovacej povinnosti voči vlastnej matke, avšak túto okolnosť treba posudzovať v kontexte odôvodnených potrieb oprávnených osôb. Pôvodne určené výživné vo výške XXX,- eur mesačne odrážalo životnú úroveň rodičov veľmi široko, rovnako aj

odôvodnené potreby maloletej. Rešpektujúc právoplatné rozhodnutie súdu v danom konaní sa nesnaží posudzovať primeranosť skoršieho rozhodnutia, naopak, z dôvodu poklesu životnej úrovne žiada o znova prešetrenie odôvodnených potrieb maloletej. Podľa jeho názoru by bolo nespravodlivé, aby pri poklese jeho životnej úrovne za situácie, že mu nie je umožnené využívať bytové priestory na plnenie pracovných povinností, pri opatere ťažko chorej a imobilnej matky by zostalo rovnako nadštandardná životná úroveň maloletej. V tejto súvislosti poukázal na to, že výživné má spotrebný charakter, slúži na uspokojovanie nielen základných odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa, ale rovnako má odrážať aj životnú úroveň povinného rodiča. V prípade, že súd rozhodne o znížení výživného, žiadal rozhodnúť aj vrátení nespotrebovaného výživného zo strany matky.

K odvolaniu otca sa vyjadril kolízny opatrovník a matka maloletej.

Kolízny opatrovník navrhol rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť.

Matka vo svojom vyjadrení navrhla taktiež rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť. Namietala v konaní neefektívne konanie otca a jeho právneho zástupcu v predkladaní dôkazov, najmä z hľadiska jej možnosti sa s nimi oboznámiť a vyjadriť sa k nim (rovnaký postoj otec zaujal aj v konaní o vypořádání BSM). Tvrdenia uvedené v odvolaní otca považovala za nepravdivé, mnohé z nich pritom boli predmetom dokazovania na súde prvého stupňa, otec ich však v odvolaní uvádza opätovne. K skončeniu pracovného pomeru otca uviedla, že otec dal dobrovoľne výpoveď v lukratívnom zamestnaní s nadštandardným príjmom, a to len dva mesiace po rozhodnutí o výške výživného (rozsudok z 28.10.2013), výpoveď dal vo firme X. 30.12.2013, t.j., keď už vedel, že výživné má určené, pričom nemal podpísanú žiadnu inú pracovnú zmluvu. Vo výpovednej lehote iniciatívne písomne požiadal o rapídne zníženie platu, možnosť pracovať v sesterskom podniku odmietol, všetky kroky mali viesť k jedinému cieľu finančne ju zruinovať, poškodiť vlastnú dcéru. Okolnosti poklesu jeho pracovnej výkonnosti zdôvodňoval účelovo, so zámerom znížiť svoje príjmy a žiadať o zníženie výživného. V X. vôbec nepovedal skutočný dôvod jeho vystaňovania z bytu, zmanipulovať sa otec pokúšal aj svojich spolupracovníkov vo firme X., ktorí potvrdili, že firma X. nemala záujem skončiť pracovný pomer s otcom (p. O. N. F. B.. R.. W. Z.). K tvrdeniu otca, že dôvodom rozviazania jeho pracovného pomeru bola skutočnosť, aby sa mohol starať o maloletú Lenku uviedla, že v zápisnici z 28.10.2013 bolo uvedené, že je otec odhodlaný rozviazať pracovný pomer kvôli sriedavej starostlivosti o dcéru, v skutočnosti však hľadal dôvod neplatiť výživné. V tejto súvislosti poukázala na domáce násilie vykonávané otcom. K zníženiu príjmu otca uviedla, že výpoveď z jeho strany bolo nezodpovedná, pravdepodobne si to mohol dovoliť z viacerých dôvodov, a to vzhľadom na ich dostatočne veľké úspory, vzhľadom na množstvo dlhoročných klientov v ČR a SR a vzhľadom na to, že je špičkový odborník so značnými technickými schopnosťami. Tým, že dokonca požiadal sám o zníženie platu, prišiel aj o možný zárobok vo výpovednej lehote. Za tejto situácie dokonca chce, aby sa mu vrátilo nespotrebované výživné, mohol mať pritom oveľa viac peňazí, o ktoré sa sám ukrátil, chce pritom, aby na to doplatila ich dcéra. Po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku o výživnom toto neplatil, musela požiadať o exekúciu. Od septembra 2014 vďaka obštrukciám zo strany otca (námietky, odvolania, sťažnosti) nedostala na maloletú žiadne výživné. Financovanie dcéry zvláda len za pomoci rodiny a priateľov. S námietkou otca a jeho právneho zástupcu, že výpisy z bankového účtu otca v ČR z 01.01.2011 a 01.12.2012 sú irelevantné, nesúhlasila, keďže dokazujú skutočnosť, že otec si mohol dovoliť dať dobrovoľne výpoveď, požiadať o zníženie platu, dokonca odmietnuť lukratívnu prácu v sesterskom podniku, mohol si kúpiť nové auto Š.-L. v čase podania návrhu na zníženie výživného. K námietke otca, že výška výživného nezohľadňuje odôvodnené potreby maloletej, t.j. je neprimerane vysoká, uviedla, že maloletá je vo veku, kedy sú výdavky na jej rozvoj, zdravie, školské povinnosti, záujmy a zdravý fyzický a psychický vývoj najvyššie.

V priebehu odvolacieho konania maloletá Y. dňa 06.06.2015 zavŕšila plnoletosť a už ako účastník konania s plnou procesnou spôsobilosťou v rámci vyjadrenia podaného prostredníctvom zvolenej právnej zástupkyne (matky) navrhla rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť, v dôvodoch sa pripojila k vyjadreniu matky k odvolaniu otca.

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p., vec prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., s verejným vyhlásením rozsudku podľa § 156 ods. 3 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Za zmenu pomerov v zmysle citovaného zákonného ustanovenia pritom treba považovať podstatnú zmenu pomerov, či už na strane maloletých (plnoletých) detí alebo rodičov. Úlohou súdov pri rozhodovaní o zmene výživného je preto zistiť, či a v akom smere došlo k zmene pomerov od posledného rozhodnutia o výživnom a v prípade kladného zistenia túto zmenu premietnuť do výšky výživného. Pokiaľ ide o výšku výživného, vychádzajúc z ust. § 62 ods. 1-5 a § 75 ods. 1 Zákona o rodine, súd pri určovaní výživného berie zreteľ na odôvodnené potreby maloletých (plnoletých) detí, ako aj na zárobkové možnosti, schopnosti a majetkové pomery oboch rodičov.

V danej prejednávanej veci súd prvého stupňa postupoval vecne správne, keď zisťoval všetky skutočnosti podstatné pre rozhodnutie o návrhu otca na zníženie výživného a tieto potom v záujme zistenia podstatnej zmeny pomerov porovnal so skutočnosťami rozhodnými pre určenie výživného na t.č. plnoletú Y., t.j. v čase rozhodovania Okresného súdu Bratislava II rozsudkom zo dňa 28.10.2013 č.k. 59P/112/2013-121. Vychádzajúc z okolností zistených vykonaným dokazovaním je odvolací súd zhodne ako súd prvého stupňa toho názoru, že od posledného rozhodovania o výživnom nedošlo na strane otca, matky, v čase rozhodovania súdu prvého stupňa maloletej, t.č. plnoletej Y. k zmene pomerov, ktorú by bolo potrebné premietnuť do výšky výživného. K zaujatiu uvedeného právneho názoru súd prvého stupňa dospel na základe riadne zisteného skutkového stavu, keď vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 120 ods. 1, 2 O.s.p.) z hľadiska posúdenia opodstatnenosti otcom podaného návrhu, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil (§ 132 O.s.p.) a na ich základe dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, ktoré v napadnutom rozhodnutí aj dostatočne odôvodnil (§ 157 ods. 2 O.s.p.). Vo vzťahu k odvolacím námietkam otca o nesprávnych skutkových záveroch súdu prvého stupňa odvolací súd uvádza, že vnútorné presvedčenie súdu ako výsledok hodnotenia dôkazov by sa malo vytvárať na základe starostlivého uváženia a zhodnotenia vykonaných dôkazov jednotlivo, aj v ich vzájomných súvislostiach tak, aby vychádzalo z pravidiel formálnej logiky. Podľa § 132 O.s.p. súd hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky v ich vzájomných súvislostiach, pričom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci. Pri hodnotení dôkazov súd v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi, ako má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť, uplatňuje sa zásada voľného hodnotenia dôkazov. Kontrola výsledku hodnotenia dôkazov, ku ktorým dospel súd sa uskutočňuje najmä prostredníctvom inštitútu odôvodnenia rozsudku upraveného ust. § 157 ods. 2 O.s.p. Vychádzajúc z uvedeného zákonného ustanovenia, súd prvého stupňa v danej veci v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie, dokazovaním vykonaným i nad rámec dôkazných návrhov účastníkov riadne zistil skutkový stav, aplikoval naň správny právny predpis, svoje rozhodnutie aj presvedčivo odôvodnil, z odôvodnenia rozhodnutia presne, zrozumiteľne a určite vyplývajú v logickej nadväznosti a s hodnotiacou väzbou k jednotlivým dôkazom skutkové zistenia, ktoré v súhrne vytvárajú skutkový nálež súdu. Na základe uvedeného, okolnosti namietané otcom v odvolaní vo vzťahu k spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov súvisiacich so zisťovaním rozhodujúcich skutočností, právne významných pre posúdenie dôvodnosti návrhu otca na zníženie výživného, nemajú za následok úvahu odvolacieho súdu, ktorá by nebola zhodná s v napadnutom rozhodnutí prezentovanou úvahou súdu prvého stupňa. Tým, že sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil s právnym názorom súdu prvého stupňa vysloveným v odôvodnení napadnutého rozhodnutia na toto poukazuje a využíva možnosť danú mu ust. § 219 ods. 2 O.s.p., t.j. možnosť vypracovania skráteného rozhodnutia.

Pokiaľ ide o dôvody odvolania otca smerujúce k preukázaniu zníženia jeho schopnosti platiť doposiaľ určené výživné z dôvodu poklesu jeho príjmu, s týmito sa odvolací súd nestotožnil. Pokiaľ ide o výpoveď otca z pracovného pomeru v spoločnosti X., vrátane žiadosti otca o zníženie jeho príjmu vo výpovednej lehote, posudzujúc dôvod výpovede a časové hľadisko podania výpovede, túto aj odvolací súd vyhodnotil v zmysle § 75 ods. 1 Zákona o rodine, t.j., že sa otec bez dôležitého dôvodu vzdal výhodnejšieho zamestnania, na ktorú skutočnosť pri určovaní (zmene) výživného nie je možné prihliadať. Dôkazy, na ktoré otec v tomto smere v odvolaní poukazoval, boli predmetom dokazovania na súde prvého stupňa, nové dôkazy, na základe ktorých by bolo možné dospieť k inej úvahe ako súd prvého stupňa otec v odvolacom konaní nepredložil. Tým, že v konaní o zmenu rozhodnutia o výživnom je potrebné vyhodnotiť zmenu pomerov na strane nielen povinného rodiča žiadajúceho o zmenu rozhodnutia o výživnom, v danej veci otca, ale aj na strane oprávneného rodiča, v danej veci matky a maloletého dieťaťa, aj v tomto smere súd prvého stupňa správne postupoval, pričom závery súdu prvého stupňa ohľadne zistených zárobkových a majetkových pomerov na strane matky a nepreukázanú zmenu pomerov na strane maloletej v zmysle zníženia jej odôvodnených potrieb taktiež podporujú správnosť rozhodnutia,

pokiaľ súd prvého stupňa návrh otca na zníženie výživného ako nedôvodný zamietol. V tomto smere aj odvolací súd poukazuje na kritériá rozhodné pre určovanie výživného na maloleté dieťa (plnoleté dieťa), výživou odkázané na rodičov, uvedené v ust. § 62 ods. 1-5 a § 75 ods. 1 Zákona o rodine, ako aj na dôvody, ktoré Zákon o rodine v ust. § 78 ods. 1 určuje ako objektívne dôvody na zmenu rozhodnutia o výživnom. Dôvody na strane otca s poukazom na vykonané dokazovanie, tieto kritériá na zníženie výživného nespĺňajú, preto odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s ust. § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.